

32002R1829

L 277/10

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

15.10.2002

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1829/2002,**14. oktoober 2002,****millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1107/96 lisa seoses nimetusega “feta”****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta, ⁽¹⁾ viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2796/2000, ⁽²⁾ eriti selle artiklit 17,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kreeka ametiasutused saatsid 21. jaanuaril 1994 vastavalt määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 17 lõikele 1 komisjonile taotluse juustu nimetuse “feta” registreerimiseks.
- (2) Nimetus “feta” registreeriti kaitstud päritolunimetusega vastavalt komisjoni 12. juuni 1996. aasta määrusele (EÜ) nr 1107/96 geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste registreerimise kohta nõukogu määruse (EMÜ) nr 2081/92 artiklis 17 sätestatud korras, ⁽³⁾ viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 546/2002. ⁽⁴⁾
- (3) Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik ja Prantsuse Vabariik esitasid seejärel hagi kõnealuse registreerimise tühistamiseks vastavalt asutamislepingu artiklile 230.
- (4) 16. märtsi 1999. aasta kohtuotsuses liidetud kohtuasjades C-289/96, C-293/96 ja C-299/96 tunnistas Euroopa Kohus kehtetuks määruse (EÜ) nr 1107/96 need osad, millega registreeriti nimetus “feta” kaitstud päritolunimetusega. Kohus leidis, et komisjon “ei võtnud nõuetekohaselt arvesse kõiki tegureid, mida tuli arvesse võtta vastavalt algmääruse artikli 3 lõike 1 kolmandale taandele”, ning rõhutas eelkõige, et komisjon ei olnud pööranud piisavalt tähelepanu tegelikule olukorrale liikmesriikides.
- (5) Seepärast jäeti nimetus “feta” komisjoni määrusega (EÜ) nr 1070/1999 (millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1107/96 lisa) ⁽⁵⁾ välja kõnealusest lisast ning kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste registrist.
- (6) Seejärel saatis komisjon 15. oktoobril 1999 igale liikmesriigile üksikasjaliku küsimustiku, mille eesmärk oli anda põhjalik ajakohastatud ülevaade olukorrast kõikides liikmesriikides seoses fetajuustu tootmise ja tarbimisega ning ühenduse tarbijate teadlikkusega nimetusest “feta”.
- (7) Seoses fetajuustu tootmisega paluti liikmesriikidel kirjeldada olukorda, arvestades järgmisi asjaolusid: riiklike eeskirjade või kodifitseeritud erimenetluste olemasolu, tingimused, milles tootmist alustati (eelkõige seatud eesmärgid, see, kas algatus tuli erasektorist või avalikust sektorist, ning sihtturud ja -tarbijad), toodetud aastakogused, toote lõppsihtkoht, asjaomaste margitoodete täpsed nimed.
- (8) Seoses fetajuustu tarbimisega paluti liikmesriikidel kirjeldada olukorda, arvestades järgmisi asjaolusid: kõnealuse juustu turustamise eeskirjade olemasolu, tarbitud aastakogused, tarbitud juustu geograafiline päritolu ning turul leiduvad konkreetset etiketid.
- (9) Seoses tarbijate teadlikkusega nimetusest “feta” paluti liikmesriikidel kirjeldada olukorda, arvestades järgmisi asjaolusid: kõnealuse termini määratlus, eelkõige üldistes väljaannetes nagu sõnastikud ja entsüklopeediad, asjakohased arvamusküsitlused ja turu-uuringud ning muu täiendav teave.
- (10) Komisjon tegi saadud teabest üldkokkuvõtte ja kokkuvõtte iga liikmesriigi kohta ning liikmesriigid tegid seejärel mitmeid parandusi ja muudatusi.
- (11) Sellest teabest nähtub, et 12 liikmesriigis ei ole fetajuustu valmistamine reguleeritud erieeskirjadega, milles sätestatakse täpsed kvaliteedinõuded, tootmismeetodid või vajaduse korral tootmispiirkondade geograafia. Kreekas on fetajuustu tootmistavasid alates 1935. aastast aina täpsemalt kodifitseeritud ning tavapärastel ühtsel ja õiglasel taval põhineva tootmispiirkonna geograafiline määratlus võeti kaitse alla 1988. aastal. Õigusaktid fetajuustu tootmisel täidetavate kvaliteedinõuete kohta on Taanis olnud olemas alates 1963. aastast ning Madalmaades kehtisid need aastatel 1981–1998. Tuleb märkida ka, et mõiste “feta” esineb komisjoni eeskirjades, mis käsitlevad piima- ja piimatoodete eksporditoetusi ning tolli koondnomenklatuuri. Need eeskirjad käsitlevad üksnes tolliküsimusi ning nende eesmärk ei ole tõlgendada tarbijate arvamust ega reguleerida tööstusomandi õigusi, samuti ei käsitle need nimetust, mille all asjaomast juustu tegelikult turustatakse ja mis sõltub üksnes tarbijate ootustega seotud kaalutlustest asjaomastes sihtriikides.

⁽¹⁾ EÜT L 208, 24.7.1992, lk 1.⁽²⁾ EÜT L 324, 21.12.2000, lk 26.⁽³⁾ EÜT L 148, 21.6.1996, lk 1.⁽⁴⁾ EÜT L 86, 3.4.2002, lk 7.⁽⁵⁾ EÜT L 130, 26.5.1999, lk 18.

- (12) Luksemburgis ja Portugalis ei toodeta fetajuustu vastavalt tolli koondnomenklatuuri määratlusele. Fetajuustu tootmine on või on olnud juhuslik või statistiliselt ja majanduslikult ebaoluline üheksas liikmesriigis: Itaalias, Belgias, Soomes, Austrias, Iirimaa, Rootsis, Ühendkuningriigis, Madalmaades ja Hispaanias.
- (13) Fetajuustu toodetakse siiski olulisel määral neljas liikmesriigis. Kreekas on fetajuustu toodetud juba antiikajast saadik ja peaaegu eranditult Kreeka turu jaoks. Ametlik statistika aastast 1931 näitab, et toodang oli siis 25 000 tonni, ja praeguseks ulatub toodang ligikaudu 115 000 tonnini aastas. Kreekas valmistatakse "feta" nimetust kandvat juustu eranditult lambapiimast või lamba- ja kitsepiima segust.
- (14) Taani on fetajuustu tootnud alates 1930. aastatest ja peaaegu eranditult ekspordiks. Andmed on olemas alates 1967. aastast, mil toodeti 133 tonni. 1971. aastal ületas toodang 1 000 tonni ja kui ühendus hakkas 1975. aastal andma fetajuustu jaoks eksporditoetust, kasvas toodang hüppeliselt ning suurenes 9 868 tonnilt 1975. aastal 110 932 tonnile 1989. aastal. Alates 1995. aastast on toodang pidevalt vähenenud ning 1998. aastal oli see üksnes 27 640 tonni eelkõige nõudluse languse tõttu kolmandates riikides ja kõnealuse juustusordi eksporditoetuste järk-järgulise vähendamise tõttu. Taani toodang on peaaegu eranditult valmistatud lehmapiimast.
- (15) Prantsusmaa hakkas fetajuustu tootma 1931. aastal. Andmed on olemas alates 1980. aastast, mil toodeti 875 tonni. Aastatel 1988–1998 oli toodang 7 960–19 964 tonni. Kui esialgu toodeti fetajuustu Prantsusmaal asuvate armeenia ja kreeka kogukondade jaoks, siis nüüd toodetakse seda peamiselt ekspordiks ning keskmiselt 77,5 % toodangust läheb teistesse liikmesriikidesse ja kolmandatesse riikidesse. Prantsusmaa kasutab tootmisel peamiselt lambapiima ja väiksemal määral lehmapiima.
- (16) Saksamaa on fetajuustu tootnud alates 1972. aastast, mil registreeritud toodang oli 78 tonni. 1977. aastal ületas toodang 5 000 tonni, 1980. aastal 15 000 tonni ja jõudis 1985. aastal 24 000 tonnini ning on sellest ajast kõikunud 19 757 ja 39 201 tonni vahel. Esialgu oli ainuke turg Balkani immigrantide kogukond Saksamaal, kuid järk-järgult laienes eksport Kesk-Ida ja Balkani riikidesse (peamiselt tänu eksporditoetustele) ja teistesse liikmesriikidesse. Saksamaa toodang on peaaegu eranditult valmistatud lehmapiimast.
- (17) Tuleks märkida, et eespool esitatud arve, mis põhinevad liikmesriikide esitatud andmetel oma toodangu kohta, tuleks käsitada üksnes suunavatena, kuna konkreetse õigusraamistiku puudumine peaaegu kõikides liikmesriikides ja termini "feta" väga üldine määratlus tolli koondnomenklatuuris toob mõnikord kaasa üsna ligikaudsed hinnangud ning tulemuste ristvõrdlus põhjustab kõikuvaid statistilisi andmeid. Paljud liikmesriigid leiavad, et omamaisel toodangul ja reekspordil on keeruline vahet teha, ning tulemuseks on eksitav statistika.
- (18) Fetajuustu tarbimist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide osas võib tõdeda, et enamasti kohaldatakse turustamise, esitlemise ja märgistamise suhtes üksnes ühenduse ja riiklike sätteid, mis käsitlevad juuste üldiselt. Üksnes Kreekas ja Taanis on nendes valdkondades olemas üksikasjalikud eriõigusaktid ning Austria kasutab 1971. aastal Kreekaga sõlmitud kahepoolse kokkuleppe alusel nime- tust "feta" üksnes Kreeka toodete puhul.
- (19) Fetajuustu tarbimise mahu kohta ühenduses liikmesriiki- delt saadud vastuste analüüs näitab, et ligikaudne hinnang, mis on saadud toodetud ja imporditud fetajuustu koguste liitmisel ja sellest eksporditud koguste lahutamisel, on mõnel juhul osutunud ebapiisavaks või andnud kõrvalekalduvaid tulemusi: kuna ei ole võimalik võtta arvesse olemasolevaid varusid, reeksporditud koguseid ja muid tegureid, on arvutuste tulemuseks olnud teoreetiliselt negatiivne tarbimine mõnes liikmesriigis. Lisaks sellele ei turustata fetajuustu tolli koondnomenklatuuris määratletud tähenduses korrapäraselt selle nime- tuse all kas õiguslike piirangute tõttu, mis lubavad kõnealust terminit kasutada üksnes toodete puhul, mis vastavad teatavatele erinõuetele, või kaubanduslikel põhjustel, mille kohaselt kaldutakse eelistama konkreet- seid nimesid, mida juustu sihtgrupiks olevad tarbijad tunnevad. Vaatamata sellise olukorra tekitatud suhtelisele ebakindlusele, näitavad liikmesriikide saadetud vastused, et kui Kreeka ühines Euroopa Ühendusega, moodustas Kreeka tarbimine ligikaudu 92 % ühenduse fetajuustu tarbimisest. Kuigi sellest ajast on tarbimine teistes liik- mesriikides järk-järgult kasvanud, moodustab Kreeka tarbimine endiselt ligikaudu 73 % ühenduse fetajuustu tarbimisest. Tarbimise jaotus liikmesriikide kaupa näitab, et aastane fetajuustu tarbimine inimese kohta ei ületa Hispaanias, Luksemburgis, Portugalis, Itaalias ja Madal- maades 0,010 kg ehk 0,08 % ühenduse tarbimisest. Iiri- maal, Ühendkuningriigis, Austrias, Prantsusmaal, Rootsis, Belgias ja Soomes kõigub fetajuustu aastane tarbimine inimese kohta vahemikus 0,040–0,150 kg, mis on 0,32–1,22 % ühenduse tarbimisest. Saksamaal on tarbi- mine 0,290 kg (2,36 %) ja Taanis 0,700 kg (5,0 %), kui võrdluseks Kreekas on see 10 500 kg (85,64 %).

- (20) Vastavalt liikmesriikide saadetud teabele viidatakse juustude puhul, mis tegelikult kannavad ühenduse territooriumil nimetust "feta", isegi kui need juustud on toodetud muus liikmesriigis kui Kreekas, reeglina otseselt või kaudselt Kreeka territooriumile, kultuurile või tavadele teksti või jooniste abil, millel on ilmne seos Kreeka. Seost nimetuse "feta" ja Kreeka vahel rõhutatakse seega tahtlikult ning seda kasutatakse osana müügistraategiast, mille puhul kasutatakse ära originaaltoote mainet, ja see võib tarbijad segadusse ajada. Mujalt kui Kreekast pärit, kuid ühenduses tegelikult selle nime all turustatava fetajuustu etikette, millel ei viidata otseselt ega kaudselt Kreekale, esineb vähe ning sellisel viisil tegelikult turustatavad juustukogused moodustavad väga väikese osa ühenduse turul.
- (21) Üldistest teatmeteostest, nt sõnaraamatutest ja entsüklopeediatest ja liikmesriikide saadetud eriväljaannetest nähtub, et mõistet "feta" ei esine itaalia- ega portugali-keelsetes väljaannetes; kreeka-, hispaania- ja hollandikeelsetes väljaannetes viidatakse alati Kreeka juustule, mis on valmistatud lamba- või kitsepiimast. Rootsi keelsetes väljaannetes viidatakse Kreeka päritolu juustule, mis on valmistatud lamba- ja kitsepiimast ning mida nüüd toodetakse teistes liikmesriikides ka lehmapiimast, ning nimetatakse eelkõige Taanit ja Rootsit. Taani keelsetes väljaannetes viidatakse peamiselt Kreeka juustule, mis on valmistatud lamba- ja kitsepiimast, kuid ka Taanis ja Balkani riikides valmistatud juustule ning isegi juustule ilma konkreetsele geograafilisele päritolule viitamata. Soome keelsed väljaanded viitavad üksnes Kreeka juustule või Kreeka päritolu juustule, mis on valmistatud lambapiimast või lamba- ja kitsepiimast, välja arvatud üks väljaanne, kus ei ole geograafilist päritolu märgitud. Saksakeelsed väljaanded viitavad Kreekas ja enamikus Kagu-Euroopa riikides ja ülemeremaades toodetud juustule. 14 prantsusekeelses väljaandes 17-st esitatust osutatakse Kreeka juustule, mis on valmistatud lamba- ja/või kitsepiimast, ühes väljaandes osutatakse Kreekas ja Balkani riikides toodetud juustule, ühes väljaandes Kreeka päritolu juustule, mida Euroopas laialdaselt jäljendatakse, ning ühes väljaandes Kreeka juustule, mis on valmistatud lamba- ja kitsepiimast ja mille tootmine on levinud ka teistesse sama piirkonna riikidesse, viimasel ajal ka ülejäänud Euroopasse ja Põhja-Ameerikasse, kus kasutatakse lehmapiima. Inglise keelsetest väljaannetest neljas viidatakse eelkõige Kreekas lambapiimast valmistatud juustule, veel neljas viidatakse Kreeka juustule, mis on valmistatud lamba- või kitsepiimast, ühes viidatakse Kreekast ja Kesk-Idast pärit juustule, mida tavapäraselt valmistatakse lamba- või kitsepiimast, kuid tänapäeval mõnikord ka lehmapiimast, kahes väljaandes viidatakse "fetale" kui Kreeka päritolu juustule, mis on valmistatud lamba- või kitsepiimast ja mida toodetakse ka teistes riikides, kuigi see on kõige sagedamini siiski Kreeka toitude koostisosa, ühes väljaandes viidatakse fetajuustu tootmisele Uus-Meremaal, Bulgaarias, Jugoslaavias, Küprosel, Taanis ja päritolumaal Kreekas, ühes väljaandes osutatakse Kreekas ja Balkani riikides valmistatud juustule, ühes väljaandes viidatakse Kreeka juustule, mis on valmistatud lamba- või kitsepiimast, kuid mida Ameerika Ühendriikides valmistatakse lehmapiimast, ning neljas väljaandes viidatakse juustule, mida valmistasid vanad kreeklased ja mis on Kreekas tänapäeval toodetava fetajuustu otsene eelkäija. Üheski keeles ei ole fetajuustu määratluse muutumine aja jooksul vähendanud selle seotust ja identifitseerimist Kreeka.
- (22) Kogu liikmesriikide edastatud teave edastati ka teaduskomiteele, edaspidi "komitee", mis avaldas asja kohta ühehäälse arvamuse 24. aprillil 2001.
- (23) Komitee märkis alustuseks, et: "[...] päritolunimetust või geograafilist tähist saab pidada toote üldnimetuseks muutunuks alles siis, kui märkimisväärne osa asjaomasest üldsusest vastaval territooriumil ei pea seda tähist enam geograafiliseks tähiseks [...]; territooriumi puhul, kus kõnealune muudatus pidi toimuma, tuleb arvesse võtta olukorda kogu Euroopa Ühenduses, kuna määrust kohaldatakse kogu ühenduses ja Euroopa Ühendust käsitatakse ühtse turuna. Seega ei ole võimalik vaadelda olukorda eranditult või peamiselt üksikutes liikmesriikides eraldi. Määruse artiklis 3 sätestatakse, et arvesse tuleb võtta olukorda liikmesriigis, kust nimi pärineb, liikmesriikides, kus toodet tarbitakse, ja teistes liikmesriikides, samuti asjaomaseid ühenduse ja riiklike õigusakte. [...] Arvestades asjaomast üldsust, sõltub hinnang toote laadist ja tarbijatest, kellele toode on suunatud. Käesoleval juhul, kui on tegemist eelkõige lõpptarbija (kuid ka kaubanduslike ostjate, nt restoranide, toiduainetööstuse jne) poolt tarbimiseks ettenähtud juustuga, on oluline üldsuse arvamus. Seepärast peab kõnealune nimetus või tähis olema kaotanud oma esialgse geograafilise tähenduse üldsuse arvates. Üldsuse arvamuse selgitamisel on asjakohased nii "otsesed" mõõtmised, nt arvamusküsitlused ja muud uuringud, kui ka "kaudsed" mõõtmised, nt tootmise ja tarbimise tase, kasutatavate etikettide liik ja laad, toodete puhul kasutatava reklaami liik ja laad, kasutamine sõnaraamatutes jne."
- (24) Seoses fetajuustu tootmisega märkis komitee, et Kreeka toodang moodustab 60 % kõnealuse juustu kogutoodangust ühenduses ning 90 % ühenduse toodangust, mis valmistatakse lamba- ja kitsepiimast. Lehmapiimast toodetud fetajuust moodustab 34 % ühenduse kogutoodangust ning on peamiselt ette nähtud kolmandate riikide jaoks.

- (25) Seoses tarbimisega rõhutas komitee, et 73 % fetajuustu tarbitakse tegelikult Kreekas, kus tarbimine on 10,5 kg inimese kohta aastas, võrreldes 1,76 kg-ga ülejäänud ELs. Kuigi komitee mõõnis, et fetajuustu tarbimine Taanis ja Saksamaal on sellest näitajast kindlasti suurem, on see siiski vastavalt 15 ja 36 korda väiksem kui Kreekas. Komitee arvamuse kohaselt on oluline ka fetajuustu tarbimise suhe juustu kogutarbimisse elaniku kohta: Kreekas tarbitakse nimelt 10,5 kg fetajuustu inimese kohta aastas, kusjuures aastane juustu kogutarbimine on 14 kg; Taanis on see suhe 0,7 kg fetajuustu 15 kg juustu kohta kokku; Prantsusmaal 0,13 kg fetajuustu 20 kg juustu kohta kokku; Saksamaal 0,29 kg fetajuustu 19 kg juustu kohta kokku.
- (26) Komitee märkis lisaks, et "oluline osa väljastpoolt Kreekat pärit toodangust eksporditakse kolmandatesse riikidesse ning see ei mõjuta nimetuse "feta" olukorda ühtsel turul" ning et "tootmise ja tarbimise puudumine mitmes liikmesriigis ei mõjuta kõnealuse nimetuse üldist või erilist laadi."
- (27) Seoses asjakohaste riiklike ja ühenduse õigusaktide analüüsiga leidis komitee, et 12 liikmesriigis puuduvad eriõigusaktid ja nimetuse "feta" suhtes kohaldatakse üldisi juustu käsitlevaid ühenduse ja riiklikke eeskirju. Märgitakse, et Kreekas on nimetuse "feta" kohta olnud eeskirjad alates 1935. aastast ja Taanis alates 1963. aastast ning Austrias kasutatakse nimetust "feta" Kreeka toote kohta 1971. aasta kahepoolse kokkuleppe alusel.
- (28) Seoses fetajuustu turustamismeetoditega ühenduses märkis komitee, et tarbijale pakutakse "sama nimetuse all kahte erineva koostise ja erinevate organoleptiliste omadustega toodet." Komitee märkis, et mujalt kui Kreekast pärit fetajuustu erikettidel viidatakse otseselt või kaudselt Kreekale, mis näitab, et mõistet "feta" ei kasutata "geograafilise viiteta üldnimetusena, mis on soolvees säilitatava toorjuustu (lamba- või kitsepiimast) sünonüüm [...]"; vastavalt komitee arvamusele osutab "feta" "üldiselt Kreeka päritolule [...]".
- (29) Komitee jõudis ühehäälselt arvamusele, et nimetus "feta" ei ole üldnimetus eelkõige järgmistel põhjustel.
- (30) Fetajuustu tootmine ja tarbimine on peamiselt koonduvad Kreekasse. Teistes liikmesriikides (Saksamaal, Taanis ja Prantsusmaal) valmistatud tooted, mis võivad kanda nimetust "feta", on peamiselt toodetud lehmapiimast ja teistsugust tehnoloogiat kasutades ning neid eksporditakse suurtes kogustes kolmandatesse riikidesse. Seega ei saa järeldada, et nimetus "feta" on üldnimetus, kuna ühenduse turul domineerib Kreeka originaaltoode. Samuti tuleks märkida, et nendes liikmesriikides, mis ei ole olulised tootjad ja tarbijad, ei saa nimetust "feta" pidada üldnimetuseks, kuna seda sõna ei kasutata üldnimetusena. Tarbijate jaoks viitab nimetus "feta" alati Kreeka päritolule ja seega ei ole see muutunud üldnimetuseks ja ühenduses üldiseks.
- (31) Seoses asjakohaste riiklike ja ühenduse õigusaktidega märgib teaduskomitee, et enamikus liikmesriikides puuduvad asjaomase toote kohta eriõigusaktid ja -eeskirjad. Üksnes Kreekas ja Taanis on olemas eriõigusaktid. Taani õigusaktid, mille kohaselt lubatakse toota toodet, mida nimetatakse "Taani fetaks", erinevad oluliselt Kreeka õigusaktidest tehnoloogia osas (ultrafiltritud lehmapiima, mitte lamba- ja kitsepiima kasutamine ning lisaainete kasutamine 1994. aastani). Lisaks ei ole Taani esitanud tõendeid selle kohta, et nimetus "feta" oli ajal, mil kõnealune liikmesriik lubas selle kasutamist (1963), saanud üldnimetuseks, mida võis kasutada koos tootjariigi nimega ("Taani feta"). Samuti ei ole hiljem esitatud tõendeid selle nimetuse üldise laadi kohta.
- (32) Asjaolu, et nimetust "feta" kasutatakse tolli koondnomenklatuuris või eksporditoetusi käsitlevates ühenduse õigusaktides, ei mõjuta kõnealuse nimetuse tunnetamist, tundmist ja kaitset ühtsel turul, kuna need õigusaktid ei ole selles kontekstis olulised.
- (33) Komisjon on võtnud arvesse teaduskomitee nõuandvat arvamust. Komisjon on seisukohal, et liikmesriikide edastatud andmetest või komisjoni algatatud või toetatud uuringutest saadud juriidilise, ajaloolise, kultuurilise, poliitilise, sotsiaalse, majandusliku, teadusliku ja tehnilise teabe põhjaliku üldanalüüsi põhjal saab järeldada, et eelkõige ei ole täidetud ükski määruse (EMÜ) nr 2081/92 artiklis 3 nõutud kriteerium, mille alusel otsustatakse, kas nimi on üldnimetus, ning järelikult ei ole nimetus "feta" muutunud põllumajandustoote või toiduaine nimetuseks, millest on vaatamata sellele, et see on seotud koha või piirkonnaga, kust kõnealust toodet või toiduainet algselt valmistati või turustati, saanud põllumajandustoote või toiduaine üldnimetus.
- (34) Kuna terminit "feta" ei ole kinnitatud üldnimetusena, on komisjon vastavalt määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 17 lõikele 2 kontrollinud, et Kreeka ametiasutuste esitatud taotlus nimetuse "feta" registreerimiseks kaitstud päritolunimetusena vastab kõnealuse määruse artiklitele 2 ja 4.

- (35) Nimetus "feta" on traditsiooniline muu kui geograafiline nimetus määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 2 lõikes 3 määratletud tähenduses. Kõnealusel sättes nimetatud mõisteid "piirkond" ja "koht" võib tõlgendada üksnes geomorfoloogilises ja mitte halduslikus tähenduses, kuna asjaomasele tootele omased looduslikud ja inimtegurid ulatuvad tõenäoliselt üle halduspiiride. Vastavalt eespool nimetatud artikli 2 lõikele 3 ei pea nimetusega seotud geograafiline ala katma tervet riiki. Nimetuse "feta" puhul on seega märgitud, et määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 2 lõike 2 punkti a teises taandes osutatud määratletud geograafiline ala hõlmab üksnes Kreeka maismaad ja Lesbose noomi; kõik teised saared ja saarestikud jäetakse välja, kuna seal puuduvad vajalikud looduslikud ja/või inimtegurid. Lisaks sellele on geograafilise piirkonna haldusmääratlust täpsustatud ja arendatud, kuna Kreeka ametiasutuste esitatud tootekirjeldus sisaldab kohustuslikke kumulatiivseid nõudeid: eelkõige on oluliselt piiratud tooraine päritolupiirkonda, kuna fetajuustu tootmiseks kasutatav piim peab pärinema traditsioonilisel viisil kasvatatavatel kohalikkul tõugu lammastelt ja kitsedelt, kelle sööt peab põhinema tingimustele vastavate piirkondade karjamaadel kasvavatel taimedel.
- (36) Haldusmääratlusega hõlmatud ja tootekirjelduse nõuetele vastav geograafiline piirkond on piisavalt ühtne, et vastata määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 2 lõike 2 punkti a ja artikli 4 lõike 2 punkti f nõuetele. Ulatuslik karjatamine ja rändkarjatamine, mis on peamine fetajuustu tooraine allikaks olevate lammaste ja kitsede pidamise meetod, on pikaajaline traditsioon, mis võimaldab kohanedu kliimamuutustega ja nende mõjuga olemasolevale taimestikule. Selle tulemusena on välja arenenud väikesed kohalikud lamba- ja kitsed, kes on väga sitked ja vastupidavad ja kohanenud eluga keskkonnas, kus on kvantitatiivselt vähe toitu, kuid mis kvalitatiivselt põhineb väga mitmekesisel taimestikul, mis annab lõpptootle eriomase lõhna ja maitse. Eespool nimetatud looduslike tegurite ja eriliste inimtegurite koosmõju, eelkõige traditsiooniline tootmismeetod, mille kohaselt toimub nõrutamine ilma surveta, on andnud fetajuustule selle märkimisväärse rahvusvahelise maine.
- (37) Kuna Kreeka ametiasutuste esitatud tootekirjeldus sisaldab määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 4 kohaselt nõutud teavet ja kõnealusel kirjelduse ametliku analüüsi käigus ei leitud ühtegi ilmset hindamisviga, tuleks nimetus "feta" registreerida kaitstud päritolunimetusena.
- (38) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1107/96 vastavalt muuta.
- (39) Määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikliga 15 ettenähtud komitee ei ole eesistuja määratud tähtaja jooksul oma arvamust esitanud. Vastavalt määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 15 neljandale lõigule on komisjon edastanud ettepaneku nõukogule. Kuna nõukogu ei ole määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 15 viienda lõiguga ettenähtud kolmekuulise tähtaja jooksul otsust teinud, võtab komisjon ettepanekud meetmed vastu,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Nimetus "Φέτα" (feta) kantakse kaitstud päritolunimetusena määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 6 lõikega 3 ettenähtud päritolunimetuste ja geograafiliste tähistete registrisse.
2. Nimetus "Φέτα" lisatakse määruse (EÜ) nr 1107/96 lisa A osasse pealkirja alla "Juustud", "Kreeka".

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub Euroopa Ühenduste Teatajas avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 14. oktoober 2002

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Franz FISCHLER